

του Στρατή Μαζίδη

Όσο θα βυθιζόμαστε στην άβυσσο, ο κόσμος θα βγαίνει στην ανεργία και δε θα έχει κανέναν απολύτως λόγο να αναζητήσει εργασία για ένα χαρτζιλίκι που θα λέγεται μισθός, τόσο θα αυξάνεται το τμήμα εκείνο του πληθυσμού που θα αποζητά την επιστροφή στη δραχμή. Έτσι είναι η ζωή και αν δε χάσεις κάτι, ποτέ δε θα το εκτιμήσεις. Βέβαια ουδέποτε μπήκα στην ευρω-νοοτροπία. Ακόμη μεταφράζω τα πάντα σε δραχμές και οφείλω να παραδεχθώ πως δε ζημιώθηκα από αυτό πιανόμενος κορόιδο από τους κερδοσκόπους της 1/1/2002.

Έχω ξαναγράψει όμως πως η επιστροφή στη δραχμή από μόνη της δεν είναι πανάκεια. Για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή και αυτό σημαίνει πως για να στεφθεί με επιτυχία θα πρέπει να επιστρέψουμε και στο φιλότιμο.

Και το λέω αυτό διότι πολύ φοβάμαι πως αρκετοί πιστεύουν ότι θα γυρίσουμε στη δραχμή και όλα θα γίνουν όπως το 2009.

Το πάρτι δεν μπορεί να συνεχιστεί. Πρέπει να τελειώσει και επειδή ακριβώς ΔΕΝ τελειώνει αλλά συνεχίζεται με:

- τις άχρηστες ΔΕΚΟ που ακόμη λειτουργούν ενώ ξεπουλάμε τις κερδοφόρες
- τους επίορκους και κοπανατζήδες που ακόμη παραμένουν στο δημόσιο και πληρώνονται
- τις σκανδαλώδεις απευθείας αναθέσεις των ΟΤΑ
- τις υπηρεσίες όπως η εφορία που τις χρυσοπληρώνουμε και δεν ανταπεξέρχονται ούτε στα στοιχειώδη
- τους διορισμούς συμβούλων και κολλητών
- τους γιους και τις κόρες των μπαμπάδων που έχουν μπαστακωθεί στο σβέρκο μας να μας κυβερνούν
- το κλείσιμο τηλεοπτικών σταθμών και το άνοιγμα με τα ίδια πρόσωπα
- τους πακιστανούς να μαζεύουν τις φράουλες και τις βουλγάρες να καθαρίζουν τα σπίτια

Κάποιοι θα πουν, και πως θα βρούμε καύσιμα, φάρμακα κτλ. Ποιος θα μας δανείσει; Γιατί τώρα μας δανείζει κανείς; Μήπως τώρα που έχουμε καύσιμα τα πληρώνουμε; Ας είναι καλά το Ιράν που το έχουμε φεσώσει. Κι αυτά που έχουμε, ποιος έχει χρήματα να τα αγοράσει;

Άλλος πάλι λέει ότι θα μας αγοράσουν για ένα κομμάτι ψωμί. Μα ήδη έχουμε υποτιμηθεί. € 8.000,00 πωλείται δυαράκι σε όροφο στην πλατεία Βικτορίας και δεν το αγοράζει κανείς. €30-35.000,00 βλέπεις σπίτια στη νότια Εύβοια και κανείς δεν πάει ούτε να τα δει. Αν θέλουν λοιπόν μας αγοράζουν και τώρα.

Η δική μου γενιά καταστράφηκε ολοκληρωτικά ενώ φέρει τη λιγότερη ευθύνη για αυτό το κατάντημα. Έχω πλήρη επίγνωση πως όλα όσα ήθελα λίγο λίγο να κάνω θα πρέπει να τα ξεχάσω. Πάρα ταύτα δε θα είχα κανένα πρόβλημα με μια σοβαρή ηγεσία που θα αποδώσει δικαιοσύνη, θα δημεύσει περιουσίες, θα στείλει κόσμο στη φυλακή και θα πιάσει το τιμόνι της χώρας γερά, να πω ΝΑΙ να γυρίσουμε στη δραχμή που μας ζούσε αξιοπρεπέστατα, και το φιλότιμο που μας διέκρινε ως λαό ώστε τουλάχιστον να παραδώσουμε στα παιδιά μας σε 10-15 χρόνια που θα βγουν στην κοινωνία, μια χώρα που θα μπορεί έντιμα και με υπερηφάνεια να τα κρατήσει κοντά της και να μεγαλουργήσει μαζί τους.